

1. Joris

‘Hé Roos, fiets eens niet zo hard.’

Roos schrikt op en kijkt naast zich. Recht in het vrolijke gezicht van Joris.

Joris zit in haar klas. ‘Ben je voor mij op de vlucht?’, vraagt hij.

Wat een onzin. Ze wil best naast Joris fietsen.

Hij kijkt anders nooit naar haar.

Nu lachen zijn bruine ogen, maar ze willen wel antwoord.

‘Ik moet snel naar huis’, legt ze uit.

Ze gaat nog harder fietsen.

‘Heb jij het huiswerk voor Engels opgeschreven?’

Ze knikt.

‘Mooi, ik niet. Mag ik het van je overnemen?’, vraagt Joris.

Weer knikt ze.

Ze heeft een hekel aan zichzelf. Ze kan toch normaal antwoord geven?

Voor haar huis remt Roos. ‘Ik ben er.’

De gordijnen beneden zijn weer dicht.

Joris zet zijn fiets ook tegen de muur.
Roos wil niet dat hij binnenkomt. Ze haalt snel haar agenda uit haar rugtas.
‘Dit moeten we doen voor Engels.’ Ze wijst naar de maandag.
Joris knikt naar de voordeur. ‘Ik schrijf het binnen wel over.’
‘Je kunt niet mee.’ Hard schudt ze haar hoofd.
‘Mijn moeder is ziek.’
‘Wat akelig. Is ze erg ziek?’ Zijn stem klinkt zacht.
Ja, nee. ‘Gaat wel’, antwoordt ze alleen.
‘Wat heeft je moeder dan?’
Waarom blijft hij doorvragen?
Ze is moe, misselijk, ze heeft hoofdpijn. Ze is verdrietig.
Maar hoe heet de ziekte die daarbij hoort?
Haar moeder is al een paar keer naar de dokter geweest. Die kan niks vinden.
Joris kijkt haar nog steeds vragend aan.
‘Ze heeft vaak hoofdpijn’, zegt Roos maar.
Gelukkig vraagt hij niet verder.

Hij legt zijn agenda op haar zadel.
Het huiswerk voor Engels staat er al in.

‘Daar staat je huiswerk voor Engels.’ Roos legt haar vinger bij het vakje van de maandag.
‘Ik wist niet zeker of het goed was’, zegt hij.
Hij had het toch niet opgeschreven?
Wat staat hij dichtbij. Ze krijgt het warm.
‘Dan ga ik maar.’ Joris stopt zijn agenda weg.

Had hij net ook al zo’n rode kleur? Het maakt hem leuk.

‘Veel plezier in het weekend, en bedankt’, zegt hij.

‘Fijn weekend’, antwoordt Roos.

Ze kijkt hem na, hij zwaait nog een keer.

Vanavond gaat Roos naar haar vader, dat vindt ze altijd fijn.

Maar nu moet ze naar binnen. Eerst kijken hoe het met haar moeder is.

Want als haar moeder ziek is, kan Roos niet naar haar vader.

2. Foto van vroeger

Fijn, haar moeder slaapt. Roos ziet het meteen als ze de kamer binnenkomt. Nu voelt haar moeder de hoofdpijn tenminste niet.

Op haar tenen loopt Roos naar de bank. Eigenlijk hoeft dat niet. Als haar moeder eenmaal slaapt, krijgt Roos haar bijna niet wakker.

's Nachts slaapt haar moeder meestal juist slecht. Daarom blijft ze 's avonds laat op. 'Ik kan toch niet slapen', zegt ze dan.

Ook loopt haar moeder vaak 's nachts door het huis.

Soms wordt Roos ineens wakker van geluiden. Van een deur die dichtklapt of gerinkel in de kelder.

Dan zoekt haar moeder een slaapmutsje, zoals ze dat noemt.

'Een borrel is gezonder dan slaappillen', vindt haar moeder.

De kamer is halfdonker. Roos kan net het gezicht van haar moeder zien.

Ze heeft weer gehuild.
Zwarte vegen zitten op haar wangen.
Haar mascara is uitgelopen.
De laatste tijd huilt haar moeder steeds vaker.
Of ze schreeuwt.
Als Roos het weekend naar haar vader gaat,
zijn er bijna altijd problemen.
Roos weet niet wat ze erger vindt. Haar
moeder die stilletjes huilt. Of haar moeder die
boos wordt om iets kleins, om niets zelfs.

Nu slaapt haar moeder. Haar mond staat een
beetje open, zachtjes snurkt ze. Rond haar
mond zitten rimpeltjes. Ze ziet er verdrietig
uit.

Achter de bank staat een haar foto van haar
van vroeger. Een lachend meisje was haar
moeder ooit. Stralend van geluk.

Daarnaast staat nog steeds die andere foto.
Roos bekijkt hem vaak. Dan doet haar hart
een beetje pijn. Haar vader, haar moeder en
zij.

Twaalf was ze. Is dat pas twee jaar geleden?
Toen was alles nog goed.

Haar moeder rilt.

Stil pakt Roos een deken uit de kast. Ze legt hem zachtjes over haar moeder heen.

Wat eten ze vanavond?

Haar moeder moet goed eten, ze is zo vaak ziek.

Roos heeft geen idee of er eten in huis is.

Anders moet ze eerst boodschappen doen.

Misschien ziet ze Joris wel in de supermarkt.

Hij woont een paar straten verder.

Ach, Joris wil natuurlijk niets meer van haar weten. Ze heeft net zo kortaf tegen hem gedaan.

Nu denkt hij vast dat ze hem niet leuk vindt.

3. Lekker koken

Haar moeder knapt op van dit eten. Dat weet Roos zeker.

Snel snijdt ze de punten van de peultjes af. De boter sist al in de pan. Zo meteen kan de vis in de pan. Daarna hoeft ze alleen nog de aardappels te bakken.

Dit is wat haar moeder het liefste eet.

Roos heeft ook fruit gekocht en vruchtensap. Allemaal heel gezond.

Jammer dat ze Joris niet zag in de supermarkt. Of misschien maar goed ook. Anders had ze vast weer stom gedaan.

Ze wil niet dat hij haar stom vindt.

Roos schrikt, ze moet de vis omdraaien.

Anders wordt hij te donker.

‘Roos, doe de keukendeur dicht. Het stinkt.’

Was de vis aan het aanbranden?

Gelukkig, haar moeder is wakker. Dadelijk verrast Roos haar met heerlijk eten.

Ze wil dat het goed gaat met haar moeder.

Zeker als Roos straks bij haar vader is.

Wie moet er anders voor haar moeder zorgen?

Roos pakt het tafelkleed uit de kast. Naast de borden legt ze een servetje.

Dat staat gezelliger. En dan smaakt het eten haar moeder ook beter.

Eens kijken: borden, bestek, glaasje water.

Roos loopt de tuin in en plukt een paar anjers.

Een vaasje, waar vindt ze dat zo gauw?

Als ze rondkijkt, ziet ze de bak met uien onder de keukenkast.

Daar steekt een wijnfles half uit. Vreemde plek.

Ze raapt de lege fles op. Wel handig voor de anjers.

Tevreden kijkt ze naar de tafel.

De simpele fles met drie bloempjes maakt het extra gezellig.